

kapital paa 240,000 Kr., der i 1844 paa Grund af et Testamente, der kolliderede med visse Arvegangsregler, blev inddraget i Statskassen. Efter den Tid har Staten følt en moralsk Forpligtelse til at yde Medlemmerne af denne Familie Hjælp, naar de kom i Nød. Man har saaledes ydet Ansøgerindens Moder og hendes Moders Søster en Understøttelse paa Finansloven. Jeg bemærker, at Ansøgerindens Moder fik sin Understøttelse forhøjet fra 300 til 600 Kr. efter udtrykkelig Henvi- ning og Anbefaling fra dette Tings Side til Regeringen. Nu er denne Moder død og har efterladt en Datter, der har søgt at ernære sig som Lærerinde. Hun er imidlertid bleven saa svagelig, at hendes Læge har forbudt hende at arbejde i denne Gerning. Det er ganske rigtigt, at hun har 500 Kr. i Hævning fra Vallø, men den Sygdom, hun lider af, gør det umuligt for hende at leve af dette Beløb, og derfor har hun søgt om, at noget af den Understøttelse, hendes Moder fik, og som nu er falden bort, maa gaa over paa hende. Min Forgænger har stillet Forslag om at bevilge denne Understøttelse, og jeg kan kun tilraade, at man vedtager det.

Det tredje Forslag angaar en Anmærkning, der bemyndiger mig til at lade Statsanstalten for Livsforsikring købe en Nabo- ejendom for 300,000 Kr. Ærede Medlem- mer vide, at Spørgsmaalet om Statsanstal- tens Udvidelse og Nybygning har været drøftet frem og tilbage i lange Tider, og det var paa Tide at faa en Ende paa det. Der har en Gang været vedtaget et For- slag om at opføre en Tilbygning inde i Ejendommens Gaard, men inden man fik begyndt, var man kommen under Vejr med, at det var uheldigt, idet det vilde blive en utilstrækkelig Bygning, man der fik. Saa ønskede Statsanstalten i meget høj Grad at købe den tilstødende Hjørneejendom, ombygge en Del af den saaledes, at den blev tøjlet til Statsanstaltens nuværende Bygning, og lade Resten blive staaende til Udleje. Bygningen skulde koste 300,000 Kr., og den Del, der skulde blive staaende til Udleje, vilde indbringe i aarlig Leje- indtægt 12,000 Kr. I Udvalget var der mange forskellige Planer oppe, fordi man syntes, at det blev en ret kostbar Foran- staltning, og i den Anledning har man undersøgt, om det ikke vilde blive bedre og billigere at bygge paa en helt ny Grund. Jeg tror at turde sige, at man er kommen til det Resultat, at det paa ingen mulig Maade vil blive dyrere. Nu ønsker Statsanstalten i høj Grad at blive

paa sit gamle Sted og faa mere Plads ved at benytte Naboejendommen. Jeg bemærker, at ved at købe Naboejendommen faar den ikke alene Plads til at foretage den ønskede Udvidelse, men hvis det skulde komme dertil, at man realiserer Tanken om Folkeforsikring og vedtager at knytte en Folkeforsikringsafdeling til Statsanstal- ten, er der i Resten af Naboejendommen, den Del, man ikke inddrager til Brug straks, tilstrækkelig Plads til en saadan Folkeforsikringsanstalt. Her er jo ikke Tale om at benytte Statens Penge, men kun om at give Statsanstalten Lov til at bygge for sine egne Penge, og under disse Omstændigheder mener jeg, man bør tage Hensyn til, hvad Statsanstaltens Bestyrelse ønsker. Jeg tror, det er en hensigtsmæs- sig Ordning, som ikke kan faas billigere, og jeg lægger megen Vægt paa, at det er en Ordning, Statsanstalten indtrængende ønsker. Jeg vil derfor med Flertallet til- raade, at man giver mig denne Bemyn- digelse.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). I Anledning af Betænkningens Nr. 50 frem- hævede han, at da vi for nogle Aar siden havde Højskoleloven til Behandling, søgte han at faa nogle Oplysninger, men Ud- valget modsatte sig at skaffe dem til Veje. Heldigvis var det, sagde det ærede Med- lem, noget, der sjældent skete, men det skete i alt Fald den Gang. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi behandlede denne Lov i Slutningen af Aaret 1902. Hele det øvrige Udvalg — med Undtagelse maaske af en Me- ningssfælle af det ærede Medlem — var enigt om, at hvis saadanne Oplysninger skulde skaffes til Veje, vilde det udsætte Forslaget for ikke at blive vedtaget inden Samlingens Slutning, og derved vilde jo en hel Del af de fattige Karle og Piger, som kunde faa Understøttelse, gaa Glip af det forøgede Bidrag, der blev bevilget ved den paagældende Lov.

Det ærede Medlems Udtalelser an- gaende Forslagene om de to Mergelbaner overraskede mig noget. Vi maatte, sagde det ærede Medlem, hellere give en Gave end et rentefrit Laan, slaa en Streg over det hele, men Ministeren, saaledes udtalte det ærede Medlem sig, har ikke villet gaa ind derpaa. Jeg ved ikke det allermindste af, at der har foreligget noget Forslag fra det ærede Medlem i den Retning, eller at